

SAKs projektledare för vänskoleverksamheten Gisela Ivarsson och Kabulkontorets Amir Mansory hörde till dem som talade på seminariet i anslutning till årsmötet.

”Bara” 33% av eleverna är flickor

Hur ska SAK arbeta i framtiden?

I anslutning till årsmötet hölls de sedvanliga årsmötesseminarierna, i år två till antalet. SAKs nya roll i Afghanistan och de så kallade strategigruppernas arbete behandlades på förmiddagen. Efter lunch var det dags för del två – den svenska verksamheten och hur den ska se ut i framtiden. Det kom att bli en givande dag för alla närvarande.

TEXT: ROXANA WALLIN

Först ut var styrelseledamöterna Ulf Lundberg och Eva Olsson, som talade om arbetet inom strategigruppen för utbildningsfrågor. Antalet SAK-skolor har det senaste året minskat från 412 till 24, som en följd av att regeringen har tagit över verksamheten. De återstående skolorna ska SAK driva som så kallade modellskolor. Bland annat ska man introducera nya

ämnen så som gender, demokrati, sexualundervisning, mänskliga rättigheter och miljö. Tidigare har SAKs arbete mest varit inriktat på kvantitet, men i och med införandet av modellskolorna, så kommer det enligt Ulf att handla mer om kvalitet. De nya idéerna kommer att arbetas fram i Sverige, men detaljer och arbetssätt tas fram av SAKs personal på plats i Afghanistan.

Därefter tog Eva Olsson vid, för att prata om SAKs policyarbete i utbildningsfrågorna.

– Problemområdena är tillgång till skolor och skolornas undervisningskvalitet. Metoderna för programmetts genomförande är att starta nya skolor i områden som i dag saknar skolor och att bygga annex för flickor i anslutning till befintliga pojkskolor. Men viktigt är också att utreda avhopp och att involvera det lokala samhället, både kvinnor och män. ►

► Kvaliteten på skolor och undervisningen ska förbättras genom att inrätta modellskolor, utvärdera undervisningen, knyta dem till vänskolor i Sverige och/eller England, och utöka och förbättra utbildning och fortbildning av lärare, både när det gäller ämneskunskaper och pedagogik, sa Eva.

Strategigruppens arbete ska vara klart hösten 2006. Då skickas förslaget på remiss till lokalkommittéerna och organisationen i Afghanistan. Därefter hålls en konferens angående strategin och det slutliga resultatet ska sedan ligga klart för beslut till nästa årsmöte, 2007.

SAKs nya roll i Afghanistan

Efter Eva och Ulf var det Amir Mansory från Kabulkonorets tur att tala om SAKs roll inom utbildning i Afghanistan, sett ur de afghanska myndigheternas perspektiv. Amir informerade om att ett stort bekymmer är att de flesta officiella dokumenten är på engelska. Dessa måste först översättas till de lokala språken, eller åtminstone till landets officiella språk, dari och pashto.

KJELL LUNBERG

Allan Norlander från Göteborg rundar av seminariet med några väl valda ord.

I Afghanistan finns nu en obligatorisk 9-årig grundskola. I paragraf 22 i den nationella konstitutionen står det att alla medborgare har rätt till fri utbildning och fritt undervisningsmaterial av hög kvalitet. I paragraf 46 står det vidare att det är tillåtet med privata skolor och skolor som drivs av utländska organisationer. Men skolorna måste få tillstånd från staten. Målsättningarna är tillgång, kvalitet och utförande. Beträffande utförandet är det ännu oklart vilken roll den afghanska staten ska ha i framtiden.

Utbildningsministeriet har tillsammans med FN-organet Unesco tagit fram en femårig strategisk utvecklingsplan, med start 2006, som handlar om allas rätt till grundskole- och gymnasieutbildning. SAKs roll i detta skulle enligt Amir kunna vara: Att få fler flickor i skola. I dag utgör flickorna endast 33 procent av alla elever som i dag går i skola i Afghanistan. På landsbygden är andelen flickor så låg som 10-15 procent. Viktigt är också att höja lärarnas kompetens och att utvärdera resultatet och elevernas kunskaper. Målsättningen är bland annat att minska antalet skolavhopp.

Utbildningens relevans

Susanne Eriksson från SAKs kansli i Stockholm talade om vikten av att få med sig befolkningen och det lokala samhället när det gäller utbildningen.

I dag finns det en uppfattning att det inte är viktigt att barnen går i skola och värst är det för flickorna, särskilt på landsbygden. Det är därför viktigt att föräldrar och samhälle får se vilka fördelar som finns med barnens skolgång.

Vänskoleprojektet

Gisela Ivarson har sedan i våras arbetat heltid med att få fart på vänskoleprojektet (se Afghanistan-nytt nr 1 -06 och sidan 27 i detta nummer). Projektet löper under tre år och finansieras av EU.

Tillsammans med den brittiska organisationen Afghan Connection ska SAK knyta band mellan skolor i Afghanistan, Sverige och Storbritannien. Det övergripande målet är en ökad medvetenhet om Afghanistan. De specifika målen är att eleverna

i vänskoleprojektet ska få kunskap om elevernas situation i de andra medverkande länderna och att det ska ske ett erfarenhetsutbyte mellan skolorna – både för elever och lärare.

SAK i Sverige

Efter Giselas presentation dukades det upp med afghansk lunch signerad Fara Ahmadzai. Därefter var det dags för dagens andra del – om hur Sverigeverksamheten ser ut och bör se ut i framtiden. SAK-medlemmen Anette Levander tog till orda. Anette vill att det nuvarande systemet med ombud på årsmötet slopas och att varje medlem istället får en röst.

Avgående styrelseledamoten Anna Westin uttryckte hur nöjd hon är med kansliets arbete. Anna slog också ett slag för en ökad mångfald i lokalkommittéerna. Detta kan innebära att vi måste ändra organisationens struktur.

Sista talare var Caroline Svenningsson från lokalkommittén i Skövde, som började med en berättelse om hur man kan få medlemmar med sig.

– Det viktiga är att alla känner sig välkomna. En god stämning är viktig, avslutade Caroline.

Det hela avslutades med en debatt. En av åhörarna, Jonas Möller Nielsen hade ett bra förslag om hur man kan välkomna nya medlemmar genom att ringa upp dem och presentera SAKs arbete och samtidigt bjuda in dem till lokalkommitténs arbete och verksamhet. Många av åhörarna uttryckte vikten att få flera aktiva medlemmar och att vi måste stödja varandra i det arbetet.

Sista ordet fick Allan Norlander från Göteborg, som tackade för goda idéer och ett särskilt tack till kansliets Harald Holst för arrangemanget och Fara Ahmadzai för den goda afghanska maten. Allan avrundade med att framföra ett stort tack till kansliet för deras arbete. Seminariet avslutades med varma applåder. ■

Roxana Wallin är radiojournalist och aktiv i Göteborgs lokalkommitté.

